

مادر؛ پرچم‌دار تربیت حماسی

بررسی ۴ وظیفه کلیدی مادر
برای نقش آفرینی
هرچه بهتر در خانواده

مادران و نقش زیستن معنادار

در منظومه فکری سبک زندگی اسلامی-ایرانی، خانواده به مثابه «نخستین سلول اجتماعی» و مهم‌ترین نهاد تربیتی شناخته می‌شود. در این میان، جایگاه مادر فراتر از یک نقش بیولوژیک یا پرورشی صرف، به عنوان «معمار روحیه مقاومت» و «پایه گذار هویت جمعی» تعریف می‌شود. در مقابل ظلم و دشمن خارجی، مقاومت تنها یک اقدام نظامی یا سیاسی نیست، بلکه ریشه در باورها، ارزش‌ها و سبک زندگی روزمره دارد که مستقیماً تحت تأثیر تربیت مادر است.

مادران در سبک زندگی پویا و حماسی، با انتقال مفاهیمی چون شجاعت، ایثار، عدالت خواهی و عزت و اعتماد به نفس، بستر روانی لازم برای شکل‌گیری نسل مقاوم را فراهم می‌کنند. آن‌ها با ایجاد فضای عاطفی امن و درعین حال آگاهانه، فرزندان را نه تنها برای زیستن، بلکه برای «زیستن معنادار و مبارز» آماده می‌سازند. تاریخ گواه است که زنان پیشرو، مانند حضرت زینب (س)، با تکیه بر بصیرت و صبر فعال، نقش کلیدی در حفظ قیام‌ها و انقلاب اسلامی و مقابله با تحریف‌گران و دشمنان ایفا کردند. بنابراین، تقویت نقش مادر در خانواده به معنای توانمندسازی او برای ایفای نقش راهبردی در تربیت نسلی آگاه، متعهد و مقاوم است. این نقش آفرینی، ضامن بقای ارزش‌های ملی و دینی در برابر هجوم نظامی، فرهنگی و فشارهای دشمن خواهد بود.

فاطمه بختیاری مادر، در هسته مرکزی خانواده، تنها یک رکن عاطفی نیست؛ بلکه معمار تمدن و سنگر اول ایستادگی است. در یک سبک زندگی پویا و حماسی، مادر «پرچم‌دار تربیت حماسی» است؛ کسی که با درک عمیق از جبهه حق و باطل، محیط خانه را به مدرسه تربیت آزادگان تبدیل می‌کند. نقش مادر در مقابله با ظلم، از میدان‌های نبرد نظامی شروع نمی‌شود؛ بلکه در «بطن او»، «سجاده»، «سفره»، و «سخن»‌های روزمره او شکل می‌گیرد. او با تبدیل خانواده به «پایگاه امید و غیرت»، شکست‌ناپذیرترین سد را در برابر دشمنان این سرزمین ایجاد می‌کند.

بانوی حماسه‌ساز، بند پوتین رزمنده میدان رزم را محکم می‌کند، اما پیش از آن، بند استقامت و شرف را به دل اعضای خانواده اش گره می‌زند. در ادامه در گفت‌وگویی با سکینه حسینی، دانش‌پژوه دکترای تخصصی مطالعات تمدن ملل اسلامی و زنان و خانواده، به بررسی این موضوع پرداخته ایم.

تاپای جان برای ایران